

Otthonunk az Egyház

Péceli Római Katolikus Egyházközség

4/20/2014

Elektronikus változat IX/16

ÖRÖK HÚSVÉT

(ApCsel 10, 34a.37-43; Kol 3, 1-4; Jn 20, 1-9)

Húsvétvasárnapján tele a lelkünk húsvéti allelujával, örömmel, boldogsággal. Joggal, hiszen Húsvét a mi legnagyobb, sőt azt is mondhatnánk: egyetlen ünnepünk. Mert minden más, amit ünnepelünk az Egyházban, csak azért ünnep, mert volt Húsvét, mert volt feltámadás. „Ha ugyanis Krisztus nem támadt volna fel, hiábavaló lenne a ti hitetek!” - kiáltotta oda már Szent Pál az első keresztyéneknek. De mi tudjuk, hogy Krisztus feltámadt, itt van közöttünk, és ezért ünnepelünk, örülünk.

Hasznos azonban felidézni, megfigyelni a feltámadás egyes körülményeit. Talán már elgondolkoztatott bennünket az a tény, hogy a feltámadás éjjel, csendesen, tanúk nélkül történt. Így olvassuk az evangéliumban: „A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz” (Jn 20,1). De Jézus már nem volt ott, a feltámadás már megtörtént, tanúk nélkül. Mária Magdolna a zokogásig ki volt ábrándulva. Valamiképpen talán mi is másként szeretett volna elképzelni Jézus feltámadását, ezt a világrengető eseményt, pl. úgy, hogy fényes nappal történjék, mint három nappal előtte a Nagypéntek, félelmetes földrengés, napfogyatkozás közepette, hogy ellenségei térdre rogyva könyörögjenek kegyelemért, hogy a világ végre belássa bűnét. Isten azonban másként rendelte el a feltámadást. Azt akarta, hogy Jézus feltámadása az éjszaka csendjének meghittségében történjék.

**Feltámadt?
Fuss oda és
nézd meg,
mint Péter és
János!**

Plébánia száma:

28/610-282

Honlapunk:

<http://www.pecel.vaciegyszeme.hu/>

Címünk:

plebania.hirlevel@gmail.com

Szerkesztők!

Miért? Azért, mert Jézus nem a gonoszok és bűnösök bűnhődésére, hanem az őt szeretők öröme-
re és boldogságára támadt föl. Krisztus feltámadása nem ellenségeinek, hanem barátainak szánt
üzenet.

Ez a körülmény, ez a gondolat fényt deríthet nem csak lelki életünk, hanem a világ és az
egyház történelmének sok jelenségére is. Az igazán nagy események, a nagy megtérések rendsze-
resen csendben történnek. Ahol sok zaj van, ott ritkán születnek nagy dolgok.

Jézus feltámadása a világ legmegrendítőbb, a történelem egyedülálló eseménye. De éppen
ez a legnagyobb esemény rá a tanú, hogy egyetlen feltámadás sem történik látványosan, hanem
így, csendben, de megállíthatatlanul. A lelki életben is ez a törvényszerűség valósul meg. Ma is
vannak nagy megtérések, de ezt nem kiáltják világgá az újságok. Az irgalmas szamaritánus ma is
járja a világ országútjait, csak nem kísérik fotoriporterek. És ez a gondolat képes új optimizmus-
sal eltölteni csüggedt lelkünket ezekben az apokaliptikus időkben, amikor úgy tűnik, csak halál
van és nincs feltámadás. De nem így van, csupán tiszta szem kell hozzá, hogy meglássuk, Krisz-
tus ma is feltámad és itt áll közöttünk. A kérdés csak az, hogyan képzeljük el Őt. És éppen ez a
feltámadás másik jelentős körülménye.

A feltámadott Krisztus első gondolata nem az volt, hogy elmenjen Kaifáshoz vagy Pilátus-
hoz és megbüntesse őket, hanem ott maradt a kertben és várta övéit, hogy velük találkozzon: elő-
ször Mária Magdolnával, aztán a többiekkel, mindenkivel, aki kereste Őt. Péternek nem róttá fel
árulását, nem vont a kérdőre gyávaságukért azokat, aki szétfutottak, nem kérte számon tőlük,
amiért magára hagyták a Kálvárián. Amikor pedig a Tiberiás tó partján várta őket a sikertelen éj-
jeli halfogás után, nem róttá meg őket mondván: "Hiába is erőlködtök, nélkülem úgysem fogtok
semmit", hanem csendesen, szelíden, szinte alázatosan megkérdezte őket, nincs-e valami enniva-
lójuk? Vessük jól lelkünkbe ezt a képet: a feltámadt Krisztust, amint ott áll egymagában az üres
sír mellett és vár, vagy a tó partján, amint halkan kér egy falat ennivalót.

A feltámadott Krisztus ma is ugyanígy viselkedik: senkit nem vádol, senkit nem von kér-
dőre, senkit nem fenyeget a megsértett Isten nevében, hanem csendesen áll és kérdez bennünket,
nincs-e valamin, amit neki adhatnánk? Talán tényleg nem sok mindenünk van, amivel büszkél-
kedhetünk, de odaadhatjuk neki azt, amink van: szívünket, eszményeinket, szeretetünket. És ak-
kor majd önzetlenségünk révén napjainkban ismét feltámad Krisztus és a világ felismeri, hogy
Húsvét nemcsak a mi legnagyobb, hanem a mi állandó, tartós ünnepünk, felismeri azt, hogy a fel-
támadás most történik. Ihlessen bennünket ebben a nagy szónok, Keppler püspök buzdítása:

„Ahelyett, hogy állandóan saját fájdalmadat és sorsodat siratod, fordítsd tekinteted mások
felé. Ahelyett, hogy saját terhedet elviselhetetlennek kiáltod ki, végy magadra valamit mások ter-
héből is. Ahelyett, hogy állandóan sopánkodszt, érezz együtt azzal, akinek még nehezebb a sorsa,

mint a tiéd. Ahelyett, hogy másoktól vársz megértést, vigasztaljal másokat. És akkor sokszor nem tudod majd, hogy mi is történik veled: mások terhét vetted magadra és a sajátod vált könnyebbé; beteget gyógyítottál és saját szíved sebe hegedt be; szomorút vigasztaltál és saját lelked talált nyugalmat; mások szenvedésén enyhítettél és saját tövised életét tördet; adni akartál és kaptál; azt hitted, hogy meghalsz és feltámadtál.”

Forrás: Vatikáni Rádió: *P. Szentmártoni Mihály SJ elmélkedése Húsvétvasárnapra*

Kurczina Terézia

Megváltottál

Szeretettől hajtva,
szenvetések árán;
Te lettél az értem
feláldozott Bárány.

Bűneimnek szennyét
lemosta Szent Véred;
Irgalmadból engem
kárhozat nem érhet.

Bűnbánó lélekkel
elibéd térdelek;
Szüntelen hálával
imádlak Tégedet.

Aki annyi jót tett,
senkinek sem ártott;
Megváltásért Neved
legyen mindig áldott!

*Budapest, 2012. április 6.
Nagypéntek*

Kurczina Terézia

Örvendezzünk!

Húsvét napján örvendezzünk
hálás szívvel mind vígan;
Feltámadott Jézus Krisztus,
teste immár nincs sírban!

Alleluját zengedezzünk,
hiszen többé már nem holt;
Legyőzetett Őáltala
minden gonosz, ami volt.

A szívedet Neki adva
fogadd be, míg nem késő;
Sátán gonosz hatalmától
mindörökre megvéd Ő!

Életednek rögzös útját
kézen fogva Vele járd;
S bevezet az Országába,
mit előttünk, ím, kitárt!
Tahitófalu, 2013. március 30.

Nagyszombat

A SZENTMISE SZANDEKAI		
<i>Április 21-től április 27-ig</i>		
Nap	Idő	Szándék
Húsvéthétfő	9 ⁰⁰	† Görbe Imré Gizella és Görbe Miklós
Kedd	7 ³⁰	Tóth, Német és Gyarmati család † tagjai
Csütörtök	7 ³⁰	Szabó és Necze család élő és † tagjai
Péntek	7 ³⁰	† Józsa Béla
Szombat	17 ⁰⁰	Gyászmise
	18 ⁰⁰	Arvai család † tagjai
Isteni Irgalmasság vasárnapja Búzaszentelő	9 ⁰⁰	Péceli gazdákért
	18 ⁰⁰	Hálából Kornéliaért és Éváért

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK:

- Húsvéthétfőn megváltozik a miserendünk. A hétköznapi reggeli szentmisék ½ 8- kor kezdődnek, a szombat esti mise 18 órakor kezdődik. Jelentős változás lesz a vasárnapi miserendben is. Vasárnap reggel 9 órakor lesz a szentmise. A 10-es mise megszűnik, és helyette vasárnap este 18 órakor lesz a szentmise!
- A Búzaszentelést szokás szerint a parkolóban tartjuk meg ahová a gazdák elhozzák állataikat, gépeiket a és terményeiket is, melyeket szintén megáldunk.
- Szombaton az esti szentmise után felnőtt katekézis lesz a hittanteremben.

Lelki finomhangolás

11.3 Egy igazságos társadalom

Tartsuk emlékezetünkben, hogy a gazdasági fejlődés fő célja *„nem csak a javak növelése, nem csak nyereség, ami növelni a munkaadó presztízsét. Az ember szolgálatára és kiteljesedésére van teremtve, figyelembe véve az anyagi szükségleteit, és szellemi, erkölcsi, lelki és vallásos életének követelményeit.”*¹⁴

Ez nem tagadja a közgazdaság jogos autonómiáját. Ugyanis ez az autonómia, olyan kell hogy legyen mely megfeleljen a világi rendnek, és arra vezesse az embereket, hogy tanulmányozzák a gazdasági problémák okait, és javasoljanak technikai és politikai megoldásokat, stb. Ezek a megoldások mindig alá kell hogy legyenek rendelve egy magasabb kritériumnak, azaz egy erkölcsi rendnek. A közgazdasági tételek pedig nem függetlenek és önállóak. Nem bízhatunk csupán logisztikai, műszaki szempont ihlette megoldásokban, amikor a problémák erkölcsi zűrzavarból erednek.

Hosszú út áll előttünk, mielőtt egy igazságos társadalomhoz érkeznénk, melyben a személy méltóságát, mint istengyermeki méltóságot, teljesen elismernék és tisztelnék. Ez a feladat elsősorban ránk tartozik, keresztényekre, és ugyanígy minden jóakarátú emberre is, mert *„nem szereti helyesen az igazságosságot, aki úgy törekszik rá, hogy nincs tekintettel másokra. Az sem engedhető meg, hogy mások rovására a kényelmes vallásosság mögé rejtőzzünk. Aki Isten előtt igaz akar maradni, az harcolni kell az emberek közötti igazságosság megvalósításáért.”*¹⁵

Tisztelnünk kell minden egyes személyt, akármilyen következménnyel jár is; például az élet védelmét a fogamzás pillanatától, mert ott már Istentől adott személy van jelen, akinek elidegeníthetetlen joga van az élethez. Ha valamit ad az Isten, azt senki sem más nem veheti el. Ugyanilyen fontos a gyengék és az idősek védelmének kötelessége is, mert irgalmasak kell hogy legyünk, melyre a nyitottságot a világból, úgy tűnik, elvesztett. Mi gyakorolni akarjuk ezt az erényt úgy, mint alkalmazottak, vagy munkások jó munkánkkal és elkötelezett szakértelmünkkel, vagy mint magánvállalkozók, akik jól ismerik az Egyház társadalmi tanítását, és azt gyakorlatban is meg akarjuk valósítani.

El kell ismernünk azon személyek méltóságát, akikkel kapcsolatunk van – a hibáik ellenére is – mert ők is Isten gyermekei; el kell kerülni a rosszindulatú véleménynyilvánítást, vagy akármi mást, ami a kárukat okozhatná. *„Legyen szokásoddá, hogy annak őrangyalának ajánlsz mindenkit, aki-vel találkozol, hogy segítse az illetőt jónak, hűségesnek és vidámnak lenni.”*¹⁶ Akkor sokkal könnyebben

jössz ki velük szeretetben, békében, és kölcsönös tiszteletben fog a viszonyotok gyarapodni és mélyülni.

„Az *Emberfia ura a szombatnak is.*” Mindent Krisztus útmutatása szerint kell alárendelnünk a legnagyobb jónak, és figyelembe kell vennünk az embereket, akinek az üdvösségeért Krisztus ugyanúgy feláldozta magát a Kálvárián. Nem nagyobbak az embernél a földi javak, még a „szombat” sem – azaz a szabályok, törvények sem.

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Felelős kiadó: Burger Ferenc • Szerkesztőbizottság: Burger Ferenc, Varga Ili., Dévai Zoltán.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

www.pecel.vaciegyhazmegye.hu